

## Κανείς ποτέ δεν πρέπει ν' απελπίζεται... Αγία



«Τις αμελείς και ράθυμες ψυχές -έλεγε η

μακαρία Συγκλητική- κι εκείνες πού από νωθρότητα δεν καταφέρνουν να προκόψουν στην αρετή, καθώς και όσες κυριεύονται εύκολα από την απόγνωση, πρέπει να τις ενθαρρύνουμε.

Αν μάλιστα παρουσιάσουν ακόμα κι ένα μικρό καλό, να το θαυμάζουμε και να το μεγαλοποιούμε. Απεναντίας, και τα πιο σοβαρά και μεγάλα σφάλματά τους, να τα χαρακτηρίζουμε μπροστά τους σαν πολύ μικρά κι ασήμαντα. Γιατί ο διάβολος, πού θέλει όλα να τα διαστρέφει για να μας κολάσει, προσπαθεί να κρύβει από τους αγωνιστές και τους επιμελείς στην άσκηση τις αμαρτίες τους, κάνοντάς τους να τις ξεχνούν, για να τους ρίξει έτσι στην υπερηφάνεια. Ενώ, αντίθετα, στις αρχάριες και αστερέωτες ψυχές παρουσιάζει εξογκωμένα τα αμαρτήματά τους, για να τις ρίξει σε απελπισία.

Να πώς πρέπει λοιπόν να παρηγορούμε τις ψυχές αυτές που κλονίζονται: Να τους θυμίζουμε την απέραντη συμπάθεια και αγαθότητα του Θεού. Να τις βεβαιώνουμε πώς ο Κύριός μας είναι πολυέλεος και σπλαχνικός και μακρόθυμος, έτοιμος πάντα να ανακαλέσει την καταδίκη των αμαρτωλών ανθρώπων (πρβλ. Ιωήλ 2:13). Σ' αυτές τις ψυχές να φέρνουμε και μαρτυρίες από τις άγιες Γραφές, πού να φανερώνουν την απροσμέτρητη συμπάθεια του Θεού σ' εκείνους πού αμάρτησαν και μετανόησαν.

Να τους λέμε, για παράδειγμα, πώς η Ραάβ ήταν πόρνη, αλλά σώθηκε χάρι στην πίστη της (Ιησ. Ναυή 2:1 κ.ε. Εβρ. 11:31). Πως ο Παύλος ήταν διώκτης, έγινε όμως σκεύος εκλογής (Πράξ. 9:1 κ.ε.) Και πώς ο ληστής λεηλατούσε και σκότωνε, αλλά μ' έναν του μόνο λόγο άνοιξε πρώτος τη θύρα του παραδείσου (Λουκ. 23:39-43). Να τους λέμε ακόμα για τον ευαγγελιστή Ματθαίο (Ματθ. 9:9-13) και τον τελώνη (Λουκ. 18:9-14) και τον άσωτο (Λουκ. 15:11-32) και κάθε άλλη παρόμοια περίπτωση. Και με όλ' αυτά να στηρίζουμε τις αδύνατες ψυχές, γλυτώνοντάς τες από την απόγνωση.

Τις ψυχές πάλι που κυριεύονται από την υπερηφάνεια, να τις διορθώνουμε με πιο εντυπωσιακά παραδείγματα. Να ενεργούμε δηλαδή σαν τους πολύ έμπειρους κηπουρούς, πού, όταν δουν ένα φυτό καχεκτικό και ασθενικό, το ποτίζουν με άφθονο νερό και το περιποιούνται με πολλή φροντίδα, για ν' αναπτυχθεί και να δυναμώσει.

Ενώ, αντίθετα, όταν δουν σ' ένα φυτό πρόωρα βλαστάρια, κλαδεύουν τα περιττά,

για να μην ξεραθούν σύντομα. Αλλά και οι γιατροί, σ' άλλους αρρώστους συνιστούν πολυφαγία και κινητικότητα, ενώ σ' άλλους επιβάλλουν μακρόχρονη δίαιτα και ακινησία».

**Πηγή:** [1myblog.pblogs.gr](http://1myblog.pblogs.gr)